

Inchei o activitate de 35 de ani în Armata României, dintre care 27 de ani în structuri ale Departamentului pentru Armamente, parcurgând treptele ierarhice de la ofițer 3 până la general-maior, conducând structura centrală aproape doi ani, ca șef al Departamentului pentru Armamente.

M-am străduit ca, în tot acest timp, să servesc cu dăruire, omenie, competență, seriozitate și onestitate Armata României, de care voi fi legat pentru totdeauna. De fapt, legătura mea cu domeniul militar a început de timpuriu: nașterea în comuna Militari, educația la Liceul *Tudor*

Marginalii la un nou început

Vladimirescu și la Academia Tehnică Militară. O carieră și o experiență dezvoltate în domeniul armamentelor, nu numai în plan național.

Acum a sosit momentul, greu de altfel, să mă despart de uniforma militară și să mă bucur de o meritată pensie și, de ce nu, de un nou început de viață și sănătate. Dar voi rămâne cu sufletul alături de componenta asigurării tehnice și a logisticii de producție, pe care am iubit-o și am slujit-o cu credință și onoare.

Sunt, așadar, bucuros de cariera pe care am avut-o, pe parcursul căreia am dorit atât binele subordonaților, în plan afectiv și educațional, cât și binele instituției, în planul corectitudinii, coerenței, continuității, stabilității și calității muncii. Toate acestea nu erau posibile fără sprijinul necondiționat, dăruirea, munca și prețuirea subordonaților cu care am lucrat, cărora – civili și militari – le sunt recunoscător.

Au fost între aceștia, probabil, persoane nemulțumite. Prin unele decizii în condiții de risc și incertitudine, poate, unii nu m-au înțeles și susținut, unii nu au dorit sau nu au putut.

 General-maior dr. ing. Ion-Eftimie SANDU

Vreau să mulțumesc acum, la sfârșit de carieră, tuturor foștilor mei șefi, care, pe parcursul formării și dezvoltării personale și al creșterii expertizei în domeniul armamentelor și achizițiilor, m-au încurajat, susținut, m-au ajutat în continuarea educației și m-au sfătuit în perfecționarea ca lider într-un domeniu complex, mult prea important la nivel național, pentru a putea fi înțeles și gestionat de prea multe persoane.

Cred că, începând cu anii '80, mi-am adus efectiv contribuția în procesul de înzestrare a armatei. Am trăit bucurii, dar și insatisfacții, însă sunt convins că procesul de înzestrare va trăi și se va întări și dezvolta odată cu evoluția și prosperitatea societății, cu înțelegerea complexității și acordarea atenției necesare în planul resurselor, în principal, în spiritul transformării și modernizării armatei, care este un proces de durată.

Celor care rămân să continue munca în departament le urez mult noroc și succes. Să aibă grijă de oameni, pentru că ei reprezintă cea mai importantă resursă de expertiză națională. Să-i ajute să se perfecționeze și să obțină rezultate și mai bune.

Tuturor le doresc viață lungă, sănătate și bucurii și să ajungă la momentul pe care eu îl trăiesc și cu sentimentul datoriei împlinite. Restul nu contează!